

sprzedaż pieczywa i wyrobów cukierniczych stanowi dodatkową część przedsiębiorstwa, powinny mieć dla pieczywa oddzielne miejsce zdala od innych artykułów żywności.

(8) Do pakowania pieczywa i wyrobów cukierniczych używać należy czystego papieru (torebek). Używanie do tego celu makulatury jest wzbronione.

(9) Postanowienia § 9, § 10 ustęp 1 i 2 i § 27 zdanie pierwsze mają tu odpowiednie zastosowanie.

(10) Osoby, zajęte sprzedażą, powinny nosić białe czyste fartuchy z rękawami, mieć czyste ręce i używać do wydawania wyrobów cukierniczych specjalnych szczypców lub łopatek.

§ 30. (1) Sprzedaż pieczywa oraz wyrobów cukierniczych na ulicach, straganach, targach i rynkach dopuszczalna jest jedynie przy zastosowaniu specjalnych urządzeń, zabezpieczających te produkty od wszelkich zanieczyszczeń (gablotki, szafki, wózki oszklone). Urządzenia te należy utrzymywać w bezwzględnej czystości; postanowienia § 10 ust. 1 i 2 oraz § 29 ust. 10 mają tu odpowiednie zastosowanie.

(2) Handel domokrażny wyrobami mącznymi jest wzbroniony.

Rozdział 5.

Postanowienia końcowe.

§ 31. Przepisy niniejszego rozporządzenia, dotyczące poszczególnych miejsc wyrobu i sprzedaży pieczywa, wyrobów z ciasta i wyrobów cukierniczych, powinny być wywieszane na widocznym miejscu.

§ 32. Mąka, wyroby z ciasta i wyroby cukiernicze, sprowadzane z zagranicy i przeznaczone do obiegu oraz wywożone zagranicę, powinny co do jakości, opakowania i oznaczenia odpowiadać przepisom niniejszego rozporządzenia.

§ 33. Istniejące w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wytwórnie i miejsca sprzedaży mąki i wyrobów mącznych powinny być doprowadzone do stanu, wymaganego niniejszym rozporządzeniem, do dnia 31 grudnia 1930 r., a w stosunku do postanowień § 15 ust. 1 — do dnia 30 czerwca 1931 r. W przeciwnym razie ulegną one zamknięciu.

§ 34. (1) Wytwórnie pieczywa, wyrobów z ciasta i wyrobów cukierniczych, istniejące w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w pomieszczeniach suterenowych, mogą pozostawać w nich nadal, o ile odpowiadają wszystkim innym przepisom dla tych wytwórni, o czym w każdym poszczególnym przypadku decyduje wojewódzka władza administracji ogólnej.

(2) Władza ta wyznaczać będzie terminy, do jakich wytwórnie pieczywa będą mogły być pozostawione w suterenach, termin ten jednak nie może być dłuższy nad 4 lata, licząc od chwili wejścia w życie rozporządzenia. W przypadku pozostawienia wytwórni w suterenie powinna być urządzona wzorowa wentylacja sztuczna, zastępująca otwieranie okien.

(3) W stosunku do istniejących wytwórni wojewódzka władza administracji ogólnej uprawniona jest do czynienia ustępstw również co do postano-

wień, dotyczących łączenia składu mąki i pieczywa w jednym pomieszczeniu oraz ubieralni i natrysków w drugim pomieszczeniu, pod warunkiem odgródnienia zupełnego natrysków, oraz co do postanowień, przewidzianych w § 18 ust. 1.

§ 35. W wytwórniach, istniejących w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, o terminie wprowadzenia mechanicznych urządzeń, wymienionych w § 19, decyduje w każdym poszczególnym przypadku wojewódzka władza administracji ogólnej w zależności od miejscowych warunków gospodarczych i technicznych; termin ten jednak nie może być przedłużony poza 31 grudnia 1933 r.

§ 36. Wini naruszenia właściwych przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343) podlegają karom, przewidzianym w rozdziale III tego rozporządzenia.

§ 37. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 24 listopada 1929 roku.

(2) Jednocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 26 lutego 1921 r. w przedmiocie urządzenia i utrzymywania piekarni i sklepów z pieczywem oraz wypieku chleba (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 151) oraz z dnia 7 marca 1921 r. w przedmiocie używania domieszek do mąki i chleba (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 167).

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

583.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH, MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ, MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 29 października 1929 r.

w sprawie uchylenia rozporządzeń z dnia 31 października 1927 r. i z dnia 18 maja 1928 r. o stosowaniu mechanicznych urządzeń do przesiewania mąki, mieszania i zagniatania ciasta w piekarniach, cukierniach i innych zakładach przemysłowych, wytwarzających pieczywo.

Na podstawie art. 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 676) zarządza się co następuje:

§ 1. Uchyła się moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 października 1927 r. o stosowaniu mechanicznych urządzeń do przesiewania mąki, mieszania i zagniatania ciasta w piekarniach, cukierniach i innych zakładach przemysłowych, wytwarzających pieczywo (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 894), oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, Ministra Pracy i Opieki

Spółecznej, Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 maja 1928 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 31 października 1927 r. o stosowaniu mechanicznych urządzeń do przesiewania mąki, mieszania i zagniatania ciasta w piekarniach, cukierniach i innych zakładach przemysłowych, wytwarzających pieczywo (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 544).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 24 listopada 1929 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *A. Prystor*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

584.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 12 listopada 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Sprawiedliwości o opłatach za badanie artykułów żywności i przedmiotów użytku w Państwowych Zakładach badania żywności i przedmiotów użytku.

Na podstawie art. 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorcze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343) zarządza się co następuje:

§ 1. Wysokość opłat za badanie artykułów żywności i przedmiotów użytku w Państwowych Zakładach badania żywności i przedmiotów użytku oznacza się w dołączonej do niniejszego rozporządzenia taryfie.

Ustalenie wysokości opłat za poszczególne oznaczenia względnie za badanie poszczególnych przedmiotów oznacza się w granicach, objętych taryfą, zależnie od użytej metody badania oraz koniecznych jego rozmiarów.

§ 2. Oznaczone w taryfie opłaty za badania obejmują opłaty zarówno za badanie, jak i za orzeczenie zakładu, wydane na podstawie wyniku badania.

§ 3. Należność za badania chemiczne, mikroskopowe, bakterjologiczne i toksykologiczne przedmiotów, nieprzewidzianych w taryfie, oraz za badania botaniczne i doświadczalne na zwierzętach oznacza się w każdym poszczególnym przypadku w zależności od nakładu pracy i kosztu zużytego materiału pomocniczego podług norm, określonych w taryfie za badania analogiczne.

§ 4. Jeśli zachodzi konieczność delegowania funkcjonariuszów zakładów poza obręb zakładu bądź w celach pobrania próby, bądź dokonania rewizji, ekspertyzy lub potrzebnych badań doświadczalnych na miejscu oględzin, natenczas do opłat, przewidzianych w taryfie, zakłady mają prawo doliczania wszelkiej powstałej w podobnych warunkach pracy, nadwyżki kosztów badania oraz kosztów, związanych

z delegacją urzędnika, zgodnie z przepisami art. 105—107 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341).

§ 5. Opłata za badania, dokonywane na użytek władz i osób, wymienionych w art. 12 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343), powinna być uiszczana zgóry.

O ile należność za badania nie może być zgóry całkowicie ustalona, władze te względnie osoby winny wnieść na poczet należności zaliczkowo odpowiednią sumę według uznania dyrektora zakładu lub jego zastępcy.

§ 6. Koszty przesyłki przedmiotów, nadsyłanych do badania, oraz koszty przesyłki opłat za badanie ponoszą całkowicie te władze lub osoby prywatne, na których żądanie badanie ma być dokonane.

§ 7. Taryfa, dołączona do niniejszego rozporządzenia, obowiązuje również w postępowaniu karno-sądowym.

W razie nieściągalności kosztów postępowania karnego sąd nie zwraca Państwowym Zakładom badania żywności i przedmiotów użytku ich należności (art. 12 ust. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. — Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 343).

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z tą chwilą tracą moc obowiązująca:

1) Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 28 lipca 1919 r. w przedmiocie taksy za badanie żywności i przedmiotów użytku publicznego w Państwowych Zakładach badania żywności i przedmiotów użytku (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 422).

2) Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 29 sierpnia 1923 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Sprawiedliwości, w sprawie zmiany taksy za badanie żywności i przedmiotów użytku w Państwowych Zakładach badania żywności i przedmiotów użytku (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 751).

3) Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 grudnia 1925 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Sprawiedliwości, w sprawie zmiany taksy za badanie żywności i przedmiotów użytku w Państwowych Zakładach badania żywności i przedmiotów użytku (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 28, poz. 173).

4) Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 września 1926 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Sprawiedliwości, w sprawie taksy za badanie żywności i przedmiotów użytku w Państwowych Zakładach badania żywności i przedmiotów użytku (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 607).

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*